

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 76/14
Luxemburg, 22 mei 2014

Arrest in zaak C-539/12
Z. J. R. Lock / British Gas Trading Limited

Het vakantieloon van verkoopadviseurs mag niet worden beperkt tot het basisloon

Wanneer een werknemer een provisie ontvangt die wordt bepaald op basis van de tot stand gebrachte verkopen, moet deze provisie ook worden opgenomen in de berekening van het vakantieloon

De richtlijn betreffende de organisatie van de arbeidstijd¹ bepaalt dat iedere werknemer recht heeft op een jaarlijkse vakantie met behoud van loon van ten minste vier weken.

Lock is sinds 2010 bij British Gas in dienst als Internal Energy Sales Consultant. Hij heeft tot taak om commerciële klanten te overreden de energieproducten van zijn werkgever te kopen. Zijn beloning bestaat uit twee hoofdbestanddelen: een basisloon (van 1 222,50 GBP per maand ten tijde van de feiten) en een provisie. De provisie, die eveneens op maandbasis wordt betaald, wordt berekend over de door Lock gerealiseerde verkopen. Zij wordt niet betaald op de datum waarop de arbeid wordt verricht, maar enkele weken of maanden nadat de verkoopovereenkomst tussen British Gas en de klant is gesloten.

Lock heeft van 19 december 2011 tot en met 3 januari 2012 jaarlijkse vakantie met behoud van loon genomen. Voor de maand december bestond zijn beloning uit het basisloon van 1 222,50 GBP en een provisie die hij in de daaraan voorafgaande weken had verdiend, ten bedrage van 2 350,31 GBP. In 2011 ontving Lock een maandelijks provisie van gemiddeld 1 912,67 GBP.

Aangezien Lock tijdens zijn jaarlijkse vakantie geen arbeid verrichtte, heeft hij geen nieuwe verkooptransacties tot stand gebracht en dus tijdens deze periode geen provisie gegenereerd. Daar dit een ongunstige uitwerking had op zijn salaris in de maanden na zijn jaarlijkse vakantie, heeft Lock bij het Employment Tribunal (arbeidsrechter, Verenigd Koninkrijk) beroep ingesteld teneinde het deel van zijn uit hoofde van de jaarlijkse vakantie te betalen beloning op te eisen dat hem naar zijn mening verschuldigd was voor het tijdvak van 19 december 2011 tot en met 3 januari 2012.

De Britse rechter vraagt het Hof van Justitie of in dergelijke omstandigheden de provisie die een werknemer in het tijdvak van zijn jaarlijkse vakantie zou hebben gegenereerd, in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van het vakantieloon en, zo ja, hoe het aan de werknemer verschuldigde bedrag moet worden berekend.

In zijn arrest van heden brengt het Hof in herinnering dat de werknemer gedurende de jaarlijkse vakantie zijn normale loon dient te ontvangen. Het vakantieloon heeft immers tot doel de werknemer tijdens deze rustperiode in een situatie te brengen die qua salaris vergelijkbaar is met arbeidstijdvakken.

Volgens British Gas was dit doel bereikt omdat Lock gedurende zijn jaarlijkse vakantie met behoud van loon een salaris ontving dat niet alleen bestond uit zijn basisloon maar ook uit de provisie die was gegenereerd door de in de daaraan voorafgaande weken tot stand gebrachte verkooptransacties. Het Hof wijst dit argument van de hand. Het is van oordeel dat Lock er niettegenstaande de beloning die hij tijdens zijn jaarlijkse vakantie ontvangt, van kan worden

¹ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

weerhouden gebruik te maken van zijn recht op jaarlijkse vakantie, vanwege het uitgestelde financiële nadeel dat hij wel degelijk ondervindt in het tijdvak na de jaarlijkse vakantie. Zoals British Gas heeft erkend, genereert de werknemer tijdens zijn jaarlijkse vakantie immers geen provisie. Bijgevolg kan dit in het tijdvak na dat van de jaarlijkse vakantie leiden tot een salaris dat is beperkt tot het basisloon van de werknemer. Deze negatieve financiële weerslag kan de werknemer er dus van weerhouden de vakantie daadwerkelijk op te nemen, hetgeen des te waarschijnlijker is in een situatie als die van Lock, waarin de provisie gemiddeld meer dan 60 % van de beloning vormt. Het Hof stelt dus vast dat een dergelijke verlaging van de uit hoofde van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon verschuldigde beloning de werknemer ervan kan weerhouden daadwerkelijk gebruik te maken van zijn recht op vakantie, hetgeen in strijd is met het doel van de richtlijn betreffende de organisatie van de arbeidstijd.

Wat de methode betreft die wordt gehanteerd om het bedrag van de aan Lock tijdens zijn jaarlijkse vakantie verschuldigde provisie te berekenen, brengt het Hof in herinnering dat het vakantieloon in beginsel dient overeen te stemmen met het gebruikelijke arbeidsloon van de werknemer. Wanneer de door de werknemer ontvangen beloning uit verschillende componenten bestaat, moet bij de bepaling van wat het gebruikelijke loon is waarop deze werknemer recht heeft gedurende zijn jaarlijkse vakantie, een specifieke analyse worden uitgevoerd.

In het kader van deze analyse heeft het Hof reeds vastgesteld² dat elke last die intrinsiek samenhangt met de uitvoering van de taken die de werknemer zijn opgedragen in zijn arbeidsovereenkomst en waarvoor hij een financiële vergoeding ontvangt die wordt gerekend tot de globale beloning van de werknemer, noodzakelijkerwijs deel moet uitmaken van het bedrag waarop de werknemer recht heeft gedurende zijn jaarlijkse vakantie.

Wat de door Lock ontvangen provisie betreft, stelt het Hof vast dat deze rechtstreeks verband houdt met diens activiteiten binnen het bedrijf waarbij hij in dienst is. Er bestaat dus een intrinsiek verband tussen de provisie die Lock maandelijks ontvangt, en de uitvoering van de taken die hij op grond van zijn arbeidsovereenkomst moet verrichten. Bijgevolg moet met een dergelijke provisie rekening worden gehouden bij de berekening van de uit hoofde van de jaarlijkse vakantie verschuldigde globale beloning.

In deze context staat het aan de nationale rechter om te beoordelen of de methoden voor de berekening van de uit hoofde van zijn jaarlijkse vakantie aan een werknemer als Lock verschuldigde provisie, op basis van een gemiddelde over een representatief geoordeelde referentieperiode overeenkomstig het nationale recht, het doel van de richtlijn betreffende de organisatie van de arbeidstijd verwezenlijken.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

² Arrest van het Hof van 15 september 2011, *Williams* (zaak [C-155/10](#)); zie tevens perscommuniqué [nr. 90/11](#).